

АНОТАЦІЯ
«НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПЕРЕКЛАД»

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Мета й завдання	<p>Основна мета засвоєння освітнього компоненту «Науково-технічний переклад» полягає в набутті здобувачами вищої освіти загальнокультурних компетентностей в галузі іноземної мови, необхідних для успішної професійної діяльності спеціалістів; формуванні у здобувачів знань, навичок та вмінь, складових перекладацької компетентності, які дозволяють вирішувати загальні задачі перекладацької діяльності та в науково-технічній сфері зокрема.</p> <p>Основні завдання освітнього компоненту:</p> <ul style="list-style-type: none"> • вивчення, оволодіння та застосування лексико-граматичного мінімуму в обсязі, необхідному для роботи з іншомовними текстами, а також для підтримки бесіди в процесі професійної діяльності; • оволодіння здобувачами необхідними навичками спілкування на англійській мові (усно та письмово) науково-технічного, професійного та повсякденного спрямування; • набуття практичних навичок науково-технічного перекладу зі словником та без нього; • удосконалення базових навичок володіння іноземною мовою до професійного рівня; • набуття практичних навичок розуміння та перекладу науково-технічних текстів, ділової та технічної документації; • формування у здобувачів здібностей до інформаційно-аналітичної роботи з різними джерелами інформації на англійській мові (документи, спеціальна та довідкова література, преса, радіо телебачення).
Обсяг годин, кредитів ЄКТС	Обсяг освітнього компоненту складає 120 год., 4 кредити ЄКТС.
Термін	Освітній компонент викладається протягом одного

викладання	семестру.
Короткий зміст	<p>Короткий зміст освітнього компоненту</p> <p>Тема 1. Теорія перекладу як наукова дисципліна. Основні поняття теорії перекладу.</p> <p>Тема 2. Форми та види перекладу. Оцінка якості перекладу.</p> <p>Тема 3. Повний письмовий переклад, як основний вид науково-технічного перекладу. Його етапи. Одиниці перекладу та членування тексту.</p> <p>Тема 4. Лексико-граматичні та мовно-стилістичні особливості науково-технічного тексту.</p> <p>Тема 5. Особливості перекладу ділової та технічної документації (договори, меморандуми, технічні завдання тощо).</p> <p>Тема 6. Математичні символи, вирази, англійські одиниці виміру, найуживаніші термінологічні скорочення та їх переклад.</p>
Перелік компетентностей	<p>ЗК 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11</p> <p>ФК 1,2,3,4,5,7,8,9,10,11,12,13,14</p> <p>ПРН 1,2,3,5,7,8,9,10,11,14,15,17,18,19,20,22</p>
Результати навчання	<p>Основні знання:</p> <ul style="list-style-type: none"> • основні типи перекладів; • зміст головних аспектів курсу, який вивчається; • специфіка лексико-граматичних та лінгвостилістичних засобів науково-технічного мовного стилю; • робити переклади, які відповідають поставленій меті (повні, буквальні, вольні, переклади-анотації); • долати типові труднощі перекладацької практики; • обирати оптимальний варіант перекладу; • працювати з двомовними та тлумачними словниками в процесі перекладу. <p>вміти :</p> <ul style="list-style-type: none"> • застосовувати теоретичні знання, отримані в лекційному курсі, на практиці; • передавати лексико-граматичні та лінгвостилістичні засоби науково-технічного мовного стилю адекватно під час перекладу

	<p>українською мовою;</p> <ul style="list-style-type: none"> • обґрунтовувати свій вибір типу перекладу і мовних засобів його реалізації; • аналізувати «чужі» переклади, в тому числі професійні, на предмет ступеню їх співвідносності з оригіналом; • вести/перекладати бесіду (диспут) на наукові теми, складати/перекладати наукове повідомлення, анотацію та реферат оригінальної науково-технічної літератури тощо; • читати, перекладати деякі математичні символи і вирази, англійські одиниці виміру.
<p>Система оцінювання</p>	<p>Загальна система оцінювання курсу</p> <p>За семестр з курсу освітнього компоненту проводяться два періодичні контролю (ПКР), результати яких є складником результатів контрольних точок першої (КТ1) і другої (КТ2). Результати контрольної точки (КТ) є сумою поточного (ПК) і періодичного контролю (ПКР): $КТ = ПК + ПКР$. Максимальна кількість балів за контрольну точку (КТ) складає 50 балів. Максимальна кількість балів за періодичний контроль (ПКР) становить 60 % від максимальної кількості балів за контрольну точку (КТ), тобто 30 балів. А 40 % балів, тобто решта балів контрольної точки, є бали за поточний контроль, а саме 20 балів. Результати поточного контролю обчислюються як середньозважена оцінок ($X_{ср}$) за діяльність здобувача на практичних (семінарських) заняттях, що входять в число певної контрольної точки. Для трансферу середньозваженої оцінки ($X_{ср}$) в бали, що входять до 40 % балів контрольної точки (КТ), треба скористатися формулою: $ПК = (X_{ср}) * 20 / 5$. Таким чином, якщо за поточний контроль (ПК) видів діяльності здобувача на всіх заняттях $X_{ср} = 4.1$ бали, які були до періодичного контролю (ПКР), то їх перерахування на 20 балів</p>

здійснюється так: $ПК = 4.1 * 20 / 5 = 4.1 * 4 = 16.4 // 16$ (балів). За періодичний контроль (ПКР) здобувачем отримано 30 балів. Тоді за контрольну точку (КТ) буде отримано $КТ = ПК + ПКР = 16 + 30 = 46$ (балів).

Здобувач має право на підвищення результату тільки одного періодичного контролю (ПКР) протягом двох тижнів після його складання у випадку отримання незадовільної оцінки. Якщо підсумковим контролем вивчення освітнього компонента є диференційований або недиференційований залік, то набраних таким чином 60 і більше балів достатньо для його зарахування.

Практичні заняття

«5» – здобувач в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його

викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі розрахункові / тестові завдання. В перекладах відзначається чітка когерентність: логічність викладу, чіткість структури, зв'язність висловлювань; висока лексична адекватність: використання лексики відповідно до регламентного лексичного мінімуму; граматична коректність: незначні помилки при перекладі складних граматичних структур. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

«4» – здобувач достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну та

обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість розрахункових / тестових завдань. В перекладах відзначається когерентність з недоліками: логічність викладу, чіткість структури, зв'язність висловлювань; незначна кількість помилок при перекладі термінологіки; певна кількість помилок при перекладі складних граматичних структур. Здобувач здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв'язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.

«3» – здобувач в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів

та письмових розрахунків, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину розрахункових / тестових завдань. В перекладах відзначаються суттєві недоліки у когерентності, що заважають адекватному сприйняттю інформації; грубі помилки при перекладі складних граматичних структур. Має ускладнення під час виділення суттєвих ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків.

«2» – здобувач не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових розрахунків, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності.

Правильно вирішив окремі розрахункові / тестові завдання. В перекладах відзначається незв'язність

	<p>висловлювань, відсутність логічного викладу, неадекватне вживання лексики, незнання граматичних правил, структур, що унеможлиблює сприйняття інформації і як результат, не дозволяє здійснювати комунікацію усну чи письмову. Безсистемно відділяє випадкові ознаки вивченого; не вміє зробити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.</p>
Форми контролю	<p>Поточний контроль: оцінювання виконання завдань на практичних заняттях, оцінювання 2-х модульних контрольних робіт, виконання творчих індивідуальних завдань.</p> <p>Підсумковий контроль: залік</p>
Кафедра	Германської філології